

عنوان مقاله:

مقایسه کشت پشته ای و مسطح گندم آبی و بررسی امکان حفظ پشته ها به روش کم خاک ورزی برای کاشت ذرت علوفه ای

محل انتشار:

مجله تحقیقات مهندسی صنایع غذایی، دوره 7، شماره 3 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

ارشیر اسدی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان

داوود افیونی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان

عباس همت - استاد گروه ماشین های کشاورزی دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

سیروس فرهمند - کارشناس ماشین های کشاورزی سازمان جهاد کشاورزی استان اصفهان

خلاصه مقاله:

توالی گندم- ذرت علوفه ای (یا محصولات ردیفی دیگر) از تناوب های رایج در بسیاری از مناطق ایران است. روش مرسوم کشت گندم در بیشتر مناطق روی بستر مسطح و برای ذرت روی بسترهای پشته ای است. استفاده از دو شکل متفاوت بستر کاشت در توالی گندم- ذرت عاملی محدودکننده در ارائه سیستم های کم خاک ورزی و بی خاک ورزی است. به منظور ارائه یک روش کم خاک ورزی یا بی خاک ورزی برای ذرت بعد از گندم، بررسی سازگاری کشت گندم با بستر پشته ای، و امکان استفاده از این پشته ها در کشت محصول بعدی (ذرت) اهمیت می یابد. در این خصوص، آزمایشی طی سال زراعی ۱۳۸۱-۸۲ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی کبوترآباد اصفهان به اجرا درآمد. در این آزمایش، کاشت گندم روی بسترهای مسطح و پشته ای به ترتیب با الگوهای پخشی و خطی (۲ و ۳ خط روی هر پشته) مقایسه شد. همچنین امکان بازسازی پشته های گندم به روش کم خاک ورزی برای کاشت محصول بعدی (ذرت) و مقایسه آن با روش کاشت مرسوم این محصول (شخم + دیسک همراه با کاشت روی بستر پشته ای)، در کاشت یک ردیفه و دو ردیفه بذر روی پشته ها بررسی شد. صفات مورد بررسی در گندم شامل عملکرد و اجزای عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیکی و ارتفاع بوته بود. تیمارهای آزمایش در ذرت از نظر تعداد بوته های سبز شده، یکنواختی فواصل بین بوته ها، ارتفاع بوته، قطر ساقه، عملکرد کل تر و خشک در واحد سطح، عملکرد بلال، و شاخص های مرتبط با آن مقایسه شدند. نتایج نشان داد که تفاوت معنی داری بین عملکرد دانه در تیمارهای کاشت گندم وجود ندارد. در هر یک از تراکم های یکنواخت بذر (کاشت ذرت به تعداد ۱ و ۲ خط روی پشته)، بازسازی پشته های گندم و خراش سطحی آنها با خاک همزن (روتیواتور) تا عمق ۵ سانتی متری، در مقایسه با تیمارهای خاک ورزی مرسوم، تفاوت معنی داری در تعداد بوته های سبز شده، یکنواختی فواصل بین بوته ها، عملکرد تر و خشک ایجاد نمی کند. با توجه به نتایج آزمایش، به نظر می رسد کشت پشته ای گندم و حفظ و بازسازی پشته های آن جهت کاشت ذرت به عنوان یک سیستم جایگزین در تناوب گندم- ذرت قابل توصیه است که می تواند در مقایسه با سیستم متداول مصرف انرژی و هزینه ها را کاهش و به عملیات زراعی سرعت دهد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1596059>

